

# **Meditacions: Baptisme del Senyor**

Reflexió per a meditar sobre el Baptisme del Senyor. Els temes proposats són: com Joan, donarem testimoni de Crist; un apostolat discret, un a un; sembrar amb la nostra amistat.

«L'ENDEMÀ, Joan veié que Jesús venia cap a ell» (*Jn* 1, 29). Nostre Senyor s'acosta al Baptista com un més, barrejat entre aquells milers de persones que acudien de tot arreu. «Jesucrist, que és Jutge dels pecadors, ve a batejar-se entre els esclaus»<sup>[1]</sup>. Per a tota aquella multitud, el fuster de Natzaret era un de tants. Però la mirada del Baptista va descobrir en

aquell pelegrí el Fill de Déu i es resistia a batejar-lo. «Soc jo el qui necessito que tu em bategis. Com és que tu vens a mi?» (*Mt 3, 14*).

Jesucrist va insistir i Joan, al final, va haver de cedir.

«Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: “Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut”» (*Mt 3, 14*). Diu sant Joan Pau II que «la predicació de Joan concloïa la llarga preparació, que havia recorregut tota l'Antiga Aliança i, es podria dir, tota la història humana, narrada per les Sagrades Escripures. Joan sentia la grandesa d'aquell moment decisiu, que interpretava com l'inici d'una nova creació, en la qual descobria la presència de l'Esperit que planava per sobre de la primera creació (cf. *Jn 1, 32; Gn 1, 2*). Ell sabia i

confessava que era un simple herald, precursor i ministre d'Aquell que havia de venir a “batejar amb Esperit Sant”»<sup>[2]</sup>.

Pocs dies després Joan va rebre una missió singular. «Recordeu— preguntava sant Josepmaria— les escenes que ens explica l'Evangelí, en les quals es narra la predicació de Joan el Baptista? Quin brogit s'havia organitzat! Serà Crist, serà Elies, serà un profeta? Hi havia tanta remor que *“els jueus li enviaren sacerdots i levites des de Jerusalem a interrogarlo: Qui ets tu?” (Jn 1, 19)*»<sup>[3]</sup>. Al que Joan va respondre: «Jo batejo només amb aigua; però enmig vostre hi ha el qui vosaltres no coneixeu, el qui ve després de mi, i jo no soc digne ni de deslligar-li les corretges de les sandàlies» (Jn 1, 26-27).

A nosaltres també se'ns va descobrir el Senyor quan ens va fer veure, amb la llum de l'Esperit Sant, era al costat

nostre en el camí de la vida. Llavors, com a Joan, ens va demanar que donéssim testimoni d'Ell.

---

TOTA la vida del Baptista s'ha gastat en l'espera, en l'esforç per preparar el seu cor i el dels altres per a l'arribada del Redemptor. Seva ha estat la veu que clamava en el desert: «*Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seves rutes*» (Mt 3, 3). Avui l'alegria de Joan és gran perquè el Senyor ha arribat; ara pot exclamar: «Aquest és aquell de qui jo vaig dir: “Darrere meu ve un home que està per davant de mi, perquè existia abans que jo”» (Jn 1, 30). La nostra tasca no és molt diferent a la del Baptista; «Quantes vegades es podrien dir (...) aquelles paraules del Sant Evangeli: “Enmig vostre està el que vosaltres no coneixeu: Jesucrist” (Jn 1,26). Sense espectacle,

amb una sobrenatural naturalitat, Crist es fa present en la vostra vida i en la vostra paraula, per a atreure a la fe i a l'amor als qui res o molt poc saben de la Fe i de l'Amor»<sup>[4]</sup>.

Joan dona testimoni de Jesús; dies enrere havia anunciat públicament que ell no era el Messies, que el Crist vindria després. Llavors, en el cercle íntim dels seus deixebles, Joan va descobrir on era el Senyor: «Mireu l'anyell de Déu, el qui treu el pecat del món» (*Jn* 1, 29). Era un apostolat de persona a persona que preparava l'ànim dels oients per a la crida divina. En una altra ocasió, de manera més directa, el Baptista el va assenyalar a Joan i a Andreu: «L'endemà, Joan tornava a ser en el mateix lloc amb dos dels seus deixebles i, fixant la mirada en Jesús que passava, va exclamar: —Mireu l'anyell de Déu! Quan aquells dos deixebles el sentiren parlar així, van seguir Jesús» (*Jn* 1, 35-37). Quina

eficàcia! La paraula del Baptista va disposar les dues primeres vocacions d'apòstols. Després, Andreu i Joan en portarien d'altres.

És fàcil que ens vinguin al cap unes paraules de sant Josepmaria sobre l'apostolat dels cristians enmig del món: «No se us coneix, però a tots els racons de la terra hi ha companys de treball i amics que estan descobrint en els vostres germans, en vosaltres, a Crist; i ells després porten també a Crist a altres cors, a altres intel·ligències. Sou Crist que passa enmig del carrer; però heu de trepitjar on Ell va trepitjar»<sup>[5]</sup>.

---

ACUDIEN molts al Jordà a escoltar i a rebre el baptisme de Joan. Per a tots hi havia, en llavis del profeta, paraules de llum, i a tots preparava per a rebre el Senyor. Però tenia a

més un grup reduït de deixebles, als quals formava a la calor de la conversa directa. I és precisament d'aquest grup d'on van sorgir els primers seguidors del Senyor.

Cadascun de nosaltres coneix nombroses persones i potser, de vegades, pot difondre el missatge de Crist entre un auditori molt ampli a través de diversos mitjans. Però particularment adequat per a la difusió del missatge cristià és l'apostolat que sant Josepmaria anomenava d'amistat i confidència. El descrivia així: «Heu d'acostar les ànimes a Déu amb la paraula convenient, que desvetlla horitzons d'apostolat; amb el consell discret, que ajuda a enfocar cristianament un problema; amb la conversa amable, que ensenya a viure la caritat (...). Però heu d'atraure sobretot amb l'exemple de la integritat de les vostres vides, amb l'afirmació —humil i audaç alhora—

de viure cristianament entre els vostres iguals, amb una manera ordinària, però coherent; manifestant, en les nostres obres, la nostra fe: aquesta serà, amb l'ajut de Déu, la raó de la nostra eficàcia»<sup>[6]</sup>.

L'apostolat cristià és servei, difusió del bé, amistat; preocupació sincera pels altres, informada per la caritat, que ens porta a transmetre el que omple d'alegria la nostra vida. Els laics, de manera particular, estan cridats a «l'acció lliure i responsable en el si de les estructures temporals, duent-hi el llevat del missatge cristià»<sup>[7]</sup>. El panorama és immens.

Podem posar sota la protecció maternal de la Mare de Déu aquestes persones que tenim més a prop; a ella li demanem que ens aconsegueixi la gràcia necessària per a avivar els nostres afanys de sembrar la paraula divina a través de la nostra amistat. «Sembreu, doncs —

deia sant Josepmaria—: jo us asseguro, en nom de l'Amo de la collita, que hi haurà collita»<sup>[8]</sup><sub>—</sub>.

---

<sup>[1]</sup><sub>—</sub> Sant Joan Crisòstom, *Homilies sobre l'evangelí de sant Mateu*, 12, 1.

<sup>[2]</sup><sub>—</sub> Sant Joan Pau II, Audiència general, 11-VII-1990.

<sup>[3]</sup><sub>—</sub> Sant Josepmaria, *Cartes I, Carta 4*, 21

<sup>[4]</sup><sub>—</sub> Sant Josepmaria, *Carta 15-VIII-1953*, 11.

<sup>[5]</sup><sub>—</sub> Sant Josepmaria, Notes d'una reunió familiar, 9-I-1969.

<sup>[6]</sup><sub>—</sub> Sant Josepmaria, *Carta 24-III-1930*, 11.

<sup>[7]</sup><sub>—</sub> Sant Josepmaria, *Converses*, 59.

<sup>[8]</sup> Sant Josep maria, *Carta Circular*,  
24-III-1939.

---

pdf | document generat  
automàticament des de [https://  
opusdei.org/ca-es/meditation/  
meditacions-baptisme-del-senyor/](https://opusdei.org/ca-es/meditation/meditacions-baptisme-del-senyor/)  
(02/01/2026)